

ταύτας πρώτας, ὅς νή φαν ἔραν παρ' εἰκὴ λέ-
γοντας τῶν περὶ τῶν. φαιεθός μὲν οὖν Ἀνα-
ξαγόρας ἰσχυρὰ ἀφ' ἑμῶν τῶν λόγων.
αἴτιον δ' ἔχει περὶ τῶν Ἐπιότιμος ὁ Κλα-
ζομβίος εἰπεῖν οἱ μὲν οὖν οὕτως ἑσπασμῶν
νοητες, ἄλλα τῶν κελῶν τῶν αἰτίων ἀρχῶν ἔχον
τῶν ὄντων ἔδεισαν ἐν τῶν τοιαύτων, ὅθεν ἡ
κίνησις ὑπαρχῶν τοῖς οὐσίαν.

Κεφάλαιον δ.

ΥΠΟΠΙΘΗΣΕ Δ' Αἰ ΠΙΣ Ἡσίοδον περὶ τὸν
ζητήσασιν τὸ τοῦτον, καὶ εἰ τις δῆμος
ἔροτα ἢ ὀπιθυμῶν ἐν τοῖς οὐσίαν ἔδεισαν ὡς
ἀρχῶν, ὅς καὶ Παρμενίδης. καὶ γὰρ οὐκ ἔστι
ταυτακείων τῶν πᾶσι τῶν γῆσι, Περὶ τῶν
σόν μὲν (φισιν) ἔροτα θεῶν μῆδιστα, πᾶν-
των. Ἡσίοδος δ', Πάντων μὲν περὶ τῶν χάος
γῆσι· αὐτὰρ ἔπειτα Γαῖ' ἄρυστῆρος, Ἡσίο-
δος, ὅς πάντας μετακρίσει ἀθανάτων
ὡς θεῶν ἐν τοῖς οὐσίαν ὑπαρχῶν ἐν πᾶσι αἰτίαν,
ἔστι κίνησις καὶ συνῆξις τῶν περὶ τῶν ταύ-
τοις μὲν οὖν πᾶσι καὶ διακρίσει περὶ τῶν πᾶσι
περὶ τῶν, ἔξῃ τῶν κρίνειν ὕστερον. ἐπεὶ δ' καὶ
ταυτακεία τοῖς ἀρχαῖοις ἐνόηται ἐφαίνετο ἐν
τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον ταύτας, καὶ τὸ κελόν,
ἀλλ' αἰταξία, καὶ τὸ αἰχρὸν, καὶ πλείων τῶν
κακῶν τῶν ἀρχαῖων, καὶ τὰ φαῦλα τῶν κελ-
λῶν· οὕτως δῆμος τις φιλικῶν εἰσώγει, καὶ
τὸ νεῖκος, ἐκείτηρον ἐκείτηρον αἴτιον ταύτων.
εἰ γὰρ τις ἀκολουθεῖ, καὶ λαμβάνει πρὸς
τῶν διακρίσει, καὶ μὴ πρὸς ἀφελίξειται λέ-
γων ἔμπροσθεν, ὀρθῶς ἐπὶ μὲν φιλικῶν
τῶν ἀρχαῖων, τὸ δ' ἐν νεῖκος τῶν κακῶν. ὡς
εἰ τις φαῖν ἔσπον πᾶσι καὶ λέγει, καὶ περὶ
τον λέγει τὸ κακὸν ἐν τῶν ἀρχαῖων ἀρχῶν Ἐμ-
πεδοκλεία, τὰς ἀφ' ἑλῶν κελῶν· ἐπὶ τῶν τῶν
ἀρχαῖων ἀπᾶντων αἴτιον, αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ἐ-
στὶ, καὶ τῶν κακῶν, τὸ κακόν. οὕτως μὲν οὖν,
ὡς περὶ λέγει, καὶ μέγιστον τοῦτον οὐ εἰν αἰ-
τίαν ἐφαίνετο, ὡς ἡμεῖς διακρίσει μὲν ἐν τοῖς
περὶ φύσεως, τῶν τε ὑλῆς, καὶ πᾶσι ὅθεν ἡ κίνη-
σις· ἀμυδρῶς μὲν τοῖς καὶ οὐδὲν σαφῶς, ἀλλ'
ὅς ἐν ταῖς μέγιστος οὐ ἀρύνεστος ποιούσι. καὶ
γὰρ ἐπειθὶ περὶ τῶν μὲν, τῶν ποιοῦσι πολλὰ μὲν
κελάς πληγῶν· ἀλλ' οὐτε ἐκείνοι δὲ τῶν ὀπιθυ-
μῶν, οὐτε οὕτως εἰσῆσαν εἰς τὸν λέγει ἀ-
ρχαῖοι. σχεδὸν γὰρ οὐδὲν σχεδὸν φαίνοντι τῶν
τοῖς, ἀλλ' ἢ ἔστι μικρόν. Ἀναξαγόρας τε γὰρ μετὰ τῶν γῆσι τῶν πᾶσι πρὸς τῶν κακοποιῶν ἐν ὅ-
ταν ὀπιθυση, διὰ πᾶσι αἰτίαν ἐξ ἀρχῶν ὅς, τότε ἔλκει αὐτόν. ἐν δ' τοῖς δῆμος πᾶσι μὲν ἄλλο

totiusque ordinis dixerat, quasi sobrius,
comparatus antiquiores vana dicentes,
apparuit. Ista autem rationes qui passim
attigit, Anaxagoras fuisse scimus. Atta-
men Hermotimus Clazomenius dicitur
causam prius dixisse. Qui igitur ita arbi-
tri sunt, principium existentium posuerunt
simul tam causam ipsius bene, quam il-
lam, unde motus existentibus inest.

CAPVT IIII.

SVPICARETUR AUTEM ALIQUIS HESIODUM
PRIMUM HOC QUÆSIVISSE, & SI QUIS ALIUS
AMOREM, AUT DEFICIUM IN EXISTENTIBUS,
VT PRINCIPIMUM POSUIT, Sicuti Parmenides.
Etenim is vniuersi generationem mon-
strando, Primum quidem inter omnes Deos a-
morem (ait) produxit. Hesiodus vero, Ante
omnia fuisse chaos, deinde terram spatiosam, ac
que amore, qui inter omnes immortales elucet,
tanquam opportunum sit, vt in existentibus
aliqua causa inest, quæ res ipsas moueat,
acque coniungat. Hos autem quomodo ordinare oportet,
quis scilicet eorum primus sit, liceat posterius iudicare.
Cum autem contraria quoque bonis inesse
naturæ apparent, nec solum ordo, & pulchrum,
verum etiam inordinatio, & turpe, pluraque mala,
quàm bona, & turpia, quàm pulchra,
ideo alius quidam amicitiam introduxit,
& contentionem, vt utriusque horum causam.
Si quis enim sequatur, & secundum sententiam
accipiat, non secundum ea, quæ balbutiens
Empedocles dicit, inueniet amicitiam quidem
bonorum causam esse, contentionem verò
malorum. Quare si quis dicat quodam modo
dicere, & primum Empedoclem dicere malum,
& bonum esse principia, fortasse bene inquit:
siquidem bonorum omnium causa, ipsum bonum,
ac malorum, ipsum malum est. Hi quidem
(vt diximus) & hucusque duas causas, quas
nos in De naturalibus determinauimus,
attigerunt, materiam, & unde motus:
obscure tamen, & non clarè: sed quemad-
modum in exercitiis in prælio faciunt.
Etenim illi circumuehentes, egregias plerumque
plagas infligunt. Sed nec illi ex scientia,
nec isti videntur scire quid dicant. Fe-
rè etenim nullo modo videntur his vt, nisi
si paulum quiddam: nam & Anaxagoras,
tanquam machina vitur intellectu ad mundi
generationem. Et cum dubitat propter
quam causam necessariò est, tunc eum attrahit.
In cæteris verò, magis cætera omnia,

magis cætera omnia,